

Joden, Hamas en vrede – ooit...?

Bij de verkiezingen na Rutte III heb ik in een [blog](#) politiek kleur bekend. Daardoor kun je denken: al is hij pastor, hij kiest partij. En ja, transparantie waar ik sta – en wanneer dat wijs is – , dat lijkt mij bevorderlijk voor open gesprek. Tegelijk ben ik tamelijk vredelievend van aard (of conflictmijdend, zo je wilt). Maar zelfs dat levert soms ongewild een hoop vijanden op. Neem de huidige zieke oorlog tussen Hamas en Israël, of liever: Iran die via Hamas in een ‘war by proxy’ Israël dwars blijft zitten en raketten test... Ai, hier begint het mijnenveld al. En dan heb ik mijn punt nog niet eens gemaakt. En dat punt is dat ik geen enkel heil zie in welke opinie ook die eenzijdig opkomt voor één van de partijen. Alleen wie in staat is minstens twee (jawel, fors schurende) perspectieven te zien, kan een ander effect bereiken dan de agressie vergroten met nog meer olie op het vuur.

Daarom kan ik weinig met theologen die het perspectief van Israël lijken te negeren vanuit een bewonderenswaardige wens om op te komen voor Palestijnen en voor Palestijnse christenen die dubbel klem zitten (zie [kairos-sabeel.nl](#)). Even weinig kan ik met de mij wat erg knuffelige *Christenen voor Israël* ([www.christenenvoorisrael.nl](#)). Hoor je in die kring wel eens dat de huidige seculiere politiek in Jeruzalem, en de corruptie daar, geen zier te maken heeft met de idealen van het koningschap die in het bijbelboek Deuteronomium ([17:14](#) e.v.) te vinden zijn? Of verneem je in die kring enige afstand tot fanatiek-orthodoxe Joden, van wie ik het gedrag niet zie verschillen van dat van schreeuwerige moslim-jongeren of fanatiek-seculiere nationalistes aan welke kant ook?

Wat ook weinig helpt is een Israëlische ambassadeur die vooral de positieve intenties van zijn eigen zijde mag ventileren ([www.nd.nl/opinie/opinie/1034720/geweld-in-israel-gaat-niet-over-woningen-in-oost-jeruzalem-maar](#)). Hij vergeet - ambtshalve? - toe te geven dat er wel degelijk lastig radicale elementen ook aan Joodse zijde chaos veroorzaken. Evenmin helpt Palestijns (hoger!) onderwijs waar de *Shoah* (de *Holocaust*) het geschiedenisonderwijs aan scholieren of studenten niet haalt, net als in vrijwel heel de Arabische wereld. Zes miljoen vermoorde Joden, dat is echt niet iets om hetzij te verzwijgen, hetzij te vieren. Tenzij je Joden natuurlijk niet echt als medemensen ziet...

Ziehier twee alinea's uitleg waar ik *niet* sta – en ik zal op heel wat teentjes hebben getrapt. Terug dan maar naar mijn eigen vredelievende bedoelingen – zonder veel illusies dat een houdbare vrede haalbaar is op deze smalle strook grond tussen Jordaan en Middellandse Zee. Niettemin, ik herken mezelf veel sterker in een organisatie als *Yalla* die joden en moslims probeert te verbinden (zie bijvoorbeeld [www.nieuwwij.nl/actueel/joods-islamitisch-netwerk-yalla-roept-op-luister-naar-elkaar](#)). Daar zijn gelukkig meer voorbeelden van, ook in Israël zelf. Kleinschalig meestal. Lokaal.

Had in deze blog niet een stevig theologisch betoog moeten staan? Ook langs die weg is weinig vrede te verwachten, vrees ik. Een diepgaande studie in het Nederlands is die van dr. A. van de Beek (2002; kritische recensie: [wapenveldonline.nl/artikel/221/de-kring-om-de-messias](#)). Wie zo'n pil slikt, heeft zich in elk geval gewapend tegen bijvoorbeeld goedkope parallellen tussen Palestijnen en de Filistijnen met wie het oude Israël te stellen had. Ja, de Israëliet Simson/Samson deed het met Filistijnse deernen en ging er ook nog met de poortdeuren van Gaza vandoor (zie [Rechters 16](#)). En ja, die stad lag toen al in wat we nu de Gazastrook noemen. Maar volgt daar iets uit voor nu?? Mwah...

Rob Nijhoff, 17 mei 2021; reacties: predikant@duiven-velp.nl